



Pélé Yoets

Chvou'a - Serment - Chine

ידוע מאמר רבותינו זכרונם לברכה שאמרו (שבועות לט א) שכל העולם כלו נזדעזע כשאמר הקדוש ברוך הוא לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא (שמות כג א) ואפלו לשבע באמת בבית הדין כשהוא מכרח לשבע, שלדעת הרמב"ם (הל' שבועות פ"א ה"א) הוא מתרי"ג מצות דכתיב (דברים יג) ובשמו תשבע. אבל אמרו רבותינו זכרונם לברכה (במדבר רבה כב א) את ה' אלהיך תירא שתהיה כאברהם ויוסף ואיוב שנאמר בהם ירא אלהים. ואותו תעבד שתהיה כמשה עבד השם. ובו תדבק אז ובשמו תשבע. אם יש בך כל המדות האלו, יש לך רשות לשבע בשמי, ואם לאו, אין לך רשות לשבע בשמי אפלו באמת: ומז, ה נלמד כמה יש להם ליושבי כסאות למשפט למעבד כל טצדקי לסלק השבועה, ומי כהחכם היודע פשר דבר, וכל שכן שלא למסר שבועה לכל אדם ולמי שהוא רץ אחר השבועה, ולא יאמר מה אכפת לי אם ישבע לשקר, הלעיטהו לרשע וימות, כי ידוע כי מחיובי הדינים לדון דין אמת לאמתו לפי אמד הדעת, ומה גם שראוי לחוס על כבוד השם. הנכבד והנורא ועל נפש אחינו הישראלי, שלא יאבד נפשו בהשבעו כאשר איננו ראוי לשבע:

והנה אשריהם ישראל אפלו ריקנים שבהם, יחרדו בנים כשנוגע להם שבועה בבית דין ובוזים כסף כדי שלא לשבע אפלו באמת, ברוכים הם לה', אבל מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה מלשבע כמה שבועות שוא דהינו, ללא צרך כמה פעמים ביום ברחובות קריה ואפלו במבואות המטנפים, השם הטוב יכפר בעד, כי לכל העם בשגגה, שאין יודעים שכך הוא הזכרת השם



Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions



בלשונות הגוים, כגון לומר (די"ו, או באל"ה ביל"ה) מלשונות הגוים, הכל הוא כמו שם הוי"ה בלשון הקדש, דא ודא אחת היא, בין לענין הזכרת השם בין לענין שבועה. ועוד יש טעם אחר במה שנמנעים מלשבע בבית דין, מחמת שמאימין עליהם באיומים וגזומים ועושים חרדה גדולה והכנה דרבה, רעדה אחזתם שם. והאיש הירא את השם, לו בכח יגבר לגדר בעדו על ידי קנסות וכדומה, להניח הרגלו הרע שהוא רגיל בשבועות בלשונות הגוים, כי רע ומר הוא. וכבר כתב הרב אבן עזרא שאלו לא היה בישראל אלא חטא זה שנשבעים לשוא, היה די להאריך גלותנו ולהוסיף מכה על מכותינו חס ושלום: ולא זו בלבד לשבע בשם השם הוא דאסור, אלא אפלו לשבע על נפשו ועל חיו ללא צרך אסור, וכל שכן לשקר, שנפשו הוא חובל. ויש מקומות שלמדו לשונם לשבע על כל דבור ודבור בחיי אביהם או אחיהם או חיי חברו שמדבר עמו, והם דברים של גנאי וחסרון כבוד ובזיון מלבד אסור שבועות שוא, שכן פרשו המפרשים ק, רא דכתיב (דברים ה יא) לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא, כי לא ינקה ה', אפלו את אשר ישא את שמו של עצמו לשוא, וכל שכן, וקל וחמר שמו של מקום: ובאמת שהוא שטות ללא צרך, אם יאמינו, יאמינו, ואם לא יאמינו, לא יאמינו. מה אכפת לה, וכך ענשו של הרגיל לשבע שאין מאמינים לכל שבועותיו, מה שאין כן מי שאינו רגיל לשבע ובאיזה פעם שהוא מכרח וראוי לו שישבע, כגון שחושדים אותו במה שאין בו ורוצה לנקות את עצמו, שאז ראוי שישבע כדי שיאמינו דבריו, לקים והייתם נקיים, וכדי להפיס דעתם שלא יהיו חושדים בכשרים, אז יאמינו דבריו ויחרדו כשישמעו שבועה מפיו, זהו שכרו בעולם הזה, ובעולם הבא כמה וכמה. ונפש כי תשבע לעשות שום דבר, לא יחל דברו, בין שנשבע בשם השם, בין שנשבע בחיי עצמו או על נפשו או חיי אביו או חיי חברו, שאם לא יקים, נמצא מזלזל בכבוד שמים, והרי זה לא חס על כבוד קונו או על חיו לא חס, או על חיי אביו או חיי חברו, ועל הכל



Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions



יביא אלהים במשפט ט:

וידוע שתקיעת כף חשוב שבועה חמורה וצריך לקיים. ויש כמה בוערים בעם שמורים התרא לעצמם, כשנשבעים ואינם רוצים לקיים, אומרים שזה הוא רע להם ואין שבועה לרע, ושגו במאי דקימא לן דאין שבועה חלה בנשבע לעבר את המצוה (נדרים טז, א), אבל בלאו הכי חיובי לקיים, וחמור ענש העובר על השבועה, לכן ככל היוצא מפיו יעשה:



Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions